

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

25.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 1-го Апрѣля. — 1847 — Wilno. WTOREK, 1-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Марта.

Высочайшими Грамотами, 27-го и 28 Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Бѣлаго Орла, Шталмейстеръ при Ея Императорскомъ Высочествѣ, Государынѣ Великой Княгинѣ Маріи Николаевнѣ, Графъ *Віельгорскій*, и Св. Владимира 2-й степени, Начальникъ Штаба Ея Императорскаго Высочества, Главнаго Начальника Военно-Учебныхъ Заведеній, состоящихъ при Ея Высочествѣ, Генераль-Маіоръ *Ростовцовъ*.

— Высочайшими Грамотами, 28-го Февраля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: Командиръ Кронштадскаго Артиллерійскаго Гарнизона, состоящий по Артиллеріи Генераль-Маіоръ *Олдеровъ*, и Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Генераль-Интендантъ Ея Императорскаго Высочества Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго *Ру-де-Даліани*.

9-го Марта, происходила въ Казанскомъ Соборѣ хиротонія бывшаго Ректора Московской, нынѣ назначеннаго Ректоромъ С. Петербургской Духовной Академіи, Архимандрита *Евсевія* въ санъ Епископа Винницкаго; Викарія Подольской Епархіи. Посвященіе сіе совершено Высокопреосвященнѣйшимъ Митрополитомъ Новгородскимъ и С. Петербургскимъ *Антоніемъ*, съ Архіепископами: Олонекимъ — *Бенедиктомъ*, Курскимъ — *Иліодоромъ*, Полтавскимъ — *Гедеономъ*, и съ Ревельскимъ Епископомъ *Наонаиломъ*.

По Высочайшему Указу, 22-го Іюня 1845 года, пріемъ платиновой монеты, для обѣихъ которой назначенъ былъ шее имѣянный срокъ, по прошествіи онаго, въ казенные платежи вовсе прекращенъ; частнымъ же людямъ предоставлено такую монету принимать по добровольному согласію.

Какъ нѣкоторая часть помянутой монеты, и по прошествіи назначеннаго срока, осталась въ обращеніи между частными людьми, и какъ многіе, вѣроятно, не имѣютъ свѣдѣнія о настоящей стоимости оной по внутреннему достоинству, чрезъ что они могутъ подвергаться убытку, посему признается нужнымъ сдѣлать извѣстнымъ, что по существующимъ нынѣ на главнѣйшихъ Европейскихъ рынкахъ цѣнамъ на платину, то количество оной, которое содержится въ трехъ-рублевой монетѣ, составляетъ цѣну около двухъ рублей серебромъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25-go Marca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 27-go i 28-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, Koniuszy przy Jej Cesarskiej Wysokości, *WIELKIEJ KSIĘŻNIE MARYI NIKOLAJEWNIE*, *Hrabia Wielhorski*, i *Św. Włodzimierza 2-jej klasy*, Naczelnik Sztabu Jego Cesarskiej Wysokości, Głównego Naczelnika Zakładów Wojkowo-Naukowych, zostający przy Jego Cesarskiej Wysokości, *Jenerał-Major Rostowcow*.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 28-go Lutego, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu S. Stanisława 1-jej klasy: Dowódca Kronsztadzkiej Artylleryjskiej załogi, *Jenerał-Major Olderog*, i Rzeczywisty Radzca Stanu, *Jenerał-Intendent Jego Cesarskiej Wysokości Xęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego Rou-de-Damiani*.

Dnia 9-go Marca, odbyła się w Soborze Kazańskim konsekracya byłego Rektora Moskiewskiej, a obecnie nominowanego Rektorem Peterburskiej Akademii Duchownej, *Arhimandryty Eusebjusza*, na Biskupa Winnickiego, Wikarego dycezyi Podolskiej. Obrzędu tego dopełnił Najprzewielebniejszy Metropolita Nowgorodzki i Petersburski *Antoni*, z Arcybiskupami: Ołoneckim — *Benedyktem*, Kurskim — *Heliodorem*, Połtawskim — *Gedeonem*, tudzież z Biskupem Rewelskim *Nataniłem*.

W skutek Najwyższego Ukazu, 22-go Czerwca 1845 roku, przyjmowanie monety platynowej, dla wymiany której przeznaczony był termin sześciomiesięczny, po upływie onego, w opłatach skarbowych zupełnie ustało; ale prywatnym osobom pozwolono przyjmować taką monetę podług dobrowolnej ugody.

Ze zaś pewna część rzeczonych monety, i po upływie naznaczonego terminu, została w obiegu między prywatnymi osobami, i ponieważ wielu bezwątpienia, nie wiedząc jaka jest rzeczywista jej wewnętrzna wartość, a przez to mogą się narażać na straty: przetoż uważamy za rzecz pożyteczną podać do wiadomości, że podług istniejących obecnie na główniejszych Europejskich rynkach cen na platynę, tej jej ilości, która się znajduje w trzyrublowej monecie, ma wartości około dwóch rubli srebrem.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ. 20 Марта.

Россійскій повѣренный въ дѣлахъ г-нъ Киселевъ представлялся третьяго дня Королю. Говорятъ, что г-нъ Барантъ отправится снова въ званіи посланника въ С. Петербургъ.

— Въ парижскомъ Монитерѣ 17-го Марта напечатано: „Французскій банкъ заключилъ важное условіе о продажѣ части принадлежащихъ ему облигацій государственнаго долга (*rentes*). Прошедшаго 27-го Февраля Императоръ Всероссійскій, чрезъ графа Нессельроде, повелѣлъ своему повѣренному въ дѣлахъ во Франціи, Г. Киселеву, объявить министру иностранныхъ дѣлъ, что Россійское правительство намѣрено приобрести инскрипціи облигацій, которыя банкъ желаетъ продать, по среднему биржевому курсу въ день предложенія (11-го Марта) на капиталъ до 50-ти милліоновъ франковъ. Сія сумма будетъ выдана наличною монетою въ С. Петербургъ въ распоряженіе французскаго банка. Министръ иностранныхъ дѣлъ тотчасъ же ввелъ Г. Повѣреннаго въ дѣлахъ въ сношеніе съ министромъ финансовъ и съ главнымъ директоромъ (*gouverneur*) банка. Предложенія, сообщенныя имъ по повелѣнію Императора, были разсмотрѣны и приняты, и вчерашняго числа (16-го Марта) подписана конвенція между главнымъ директоромъ банка и Россійскимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ. Сія конвенція одобрена главнымъ правленіемъ банка, въ нынѣшнемъ его засѣданіи.“

— Въ здѣшнихъ газетахъ обнародованъ предложенный палатѣ перовъ уставъ, относительно возстановленія кафедральнаго капитула въ Сентъ-Дени, который въ 1806 году учрежденъ былъ Наполеономъ, но впоследствии былъ закрытъ; нынѣ же, по силѣ буллы Папы Григорія XVI отъ 1843 года, капитулъ сей снова будетъ учрежденъ съ наименованіемъ королевскаго капитула въ Сентъ-Дени, и получитъ большія привилегіи, а между прочими и то, что, хотя онъ состоитъ въ архіепископіи парижскаго архіепископа, однако не будетъ ему подчиненъ, но будетъ сношаться прямо отъ себя съ апостолнческою столицею.

— Изъ Лондона сообщаютъ, что лордъ Норменби возьметъ отпускъ, и уже болѣе не возвратится въ Парижъ. Утверждаютъ, что онъ будетъ назначенъ Ост-индскимъ генералъ-губернаторомъ на мѣсто сэръ Гарри Гардинжа. Извѣстіе сіе сообщаютъ и въ консервативномъ журналѣ *La Patrie*, въ которомъ также напечатано слѣдующее извѣстіе: „Г. Гизо приглашенъ на обѣдъ, во Вторникъ, къ англійскому посланнику. Въ Воскресенье лордъ Норменби будетъ обѣдать у министра иностранныхъ дѣлъ.“

— Распространяется слухъ, что Франція заключила съ сардинскимъ Королемъ трактатъ, по силѣ коего этотъ монархъ, послѣ кончины В. герцогини Маріи Лудовики, долженъ овладѣть Пармою. Извѣстно, что Вѣнскимъ трактатомъ, послѣ кончины супруга Наполеона, это В. герцогство назначено владѣтельной Лукской фамиліи. Къ сему присовокупляютъ, что австрійскій посолъ въ Туринѣ потребовалъ паспортовъ. Сардинскій Король оказываетъ большое сочувствіе къ реформамъ Папы Пія IX.

— По письму парижскаго корреспондента, напечатанному въ жур. *M. Chronicle*, Королева Христина оставила Мадридъ вѣдѣствіе недоразумѣній, возникшихъ съ Королевою Изабеллою, которая съѣзжаетъ, что ее заставили заключить бракъ не по влеченію сердца, но единственно для того, чтобы этимъ угодить Франціи.

— Въ *Courrier Français* пишутъ, что Муносъ герцога Ріанзаресъ, заплатилъ 18,000 фр. за титулъ французскаго герцога Монмор.

— Сегодня разнесся слухъ, будто бы получено доносеніе о подписаніи предварительныхъ условій на счетъ заключенія мира между Соединенными Штатами и Мексикою.

— Извѣстная драматическая артистка г-жа Марсъ скончалась третьяго дня. Назадъ тому семь лѣтъ оставила она сцену, на которую впервые вступила перваго Января 1793 г.

22 Марта.

Король, Королева, принцесса Аделаида, также принцы и принцессы Королевскаго дома, отправились сегодня, утромъ, въ Фонтенебло, откуда возвратятся послѣ завтра въ Парижъ.

— Принцъ Жуэвильскій, 17-го с. м. на кораблѣ

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, 20 marca.

Sprawujący interesa Rossyjskie, P. Kisielew, miał onegdaj posłuchanie u Króla. Mówią, że P. Barante wyjedzie znowu na posadę poselską do Petersburga.

— *Monitor* z dnia 17 marca, zawiera co następuje: „Bank francuzki zawarł ważną umowę względem przedaży części należących do niego obligacji długu narodowego (*rentes*). Dnia 27 lutego, N. Cesarz Wszech Rossyi, przez Hrabiego Nesselrode, rozkazał swemu Sprawującemu interesa we Francyi, P. Kisielewowi, oświadczyć Ministrowi spraw zagranicznych, że Rząd Rossyjski ma zamiar nabyć inskrypcye obligacji, które bank francuzki chce sprzedać, podług średnio-proporcjonalnego kursu na giełdzie w dniu zrobienia propozycji (11 marca) na sumę 50,000,000 franków. Summa ta będzie wydana w brzęczącej monecie w St. Petersburgu do rozporządzenia banku francuzkiego. Minister spraw zagranicznych wprowadził natychmiast Sprawującego interesa Rossyjskie w stosunek z Ministrem skarbu i z głównym dyrektorem Banku. Warunki podane przezeń z rozkazu Najjaśniejszego Cesarza, zostały rozpatrzone i przyjęte, i dnia wczorajszego (16 marca) podpisano konwencją między głównym dyrektorem banku a Sprawującym interesa Rossyjskie. Konwencya tę utwierdził główny zarząd Banku na dzisiejszem onegdaj posiedzeniu.“

— Dzienniki tutejsze ogłaszają przełożone Izbie Parów statutu, względem urządzenia na nowo katedralnej kapituły w St. Denis, którą Napoleon w roku 1806 był ustanowił, ale która znowu potem upadła; teraz zaś, według bulli Papieża Grzegorza XVI z roku 1843 ma na nowo być uorganizowana jako królewska kapituła w St. Denis i otrzymać wielkie przywileje; a między innemi ten, że lubo znajduje się w archidiecezji Arcybiskupa Paryżskiego, nie od niego jednakże ma być zależną, ale znosić się będzie wprost ze Stolicą Apostolską.

— W liście z Londynu donoszą, że Lord Normanby ma wziąć urlop i nie powrócić więcej do Paryża. Według tejże korespondencji, ma on być mianowany Jenerałnym Gubernatorem Indyi Wschodnich, w miejsce Sir Henryka Hardinge. Nowinę tę donosi z resztą i dziennik konserwacyjny *La Patrie*, poprzedziwszy ją następującem doniesieniem: „P. Guizot zaproszony jest na obiad we wtorek do Posła angielskiego. W Niedzielę Lord Normanby będzie na obiedzie u Ministra spraw zagranicznych.“

— Rozchodzi się pogłoska, że Francya zawarła z Królem Sardynskim traktat, na mocy którego ten Monarcha, po śmierci W. Xiężny Maryi Ludwiki, owdlać ma Xięstwem Parmeńskim. Wiadomo, że traktat Wiedeński, po śmierci żony Napoleona, przyznał to W Xięstwo famii panującej w Lucce. Dodają, że Posel austriacki w Turynie zażądał paszportów. Król Sardynski okazuje wielką sympatją dla reform Papieża Piusa IX.

— Według korespondencji z Paryża umieszczonej w angielskim dzienniku *Morning-Chronicle*, Królowa Krystyna spowodowana została do opuszczenia Madrytu przez nieporozumienie z Królową Izabellą, która narzeka, że ją zmusiła do zawarcia związków, niezgodnych z Jej skłonnościami serca, a to jedynie dla przypodobania się Francyi.

— *Kuryer francuzki* donosi, że Muños, Xiążę Rianzarres, zapłacił 18,000 fr. za tytuł Xięcia francuzkiego Montmorot.

— Dziś rozeszła się pogłoska, że rząd otrzymał wiadomość o podpisaniu przygotowanych układów do pokoju między Stanami Zjednoczonymi i Meksykiem.

— Wczoraj umarła panna Mars, znakomita artystka dramatyczna. Od siedmiu lat opuściła była już scenę, na którą wystąpiła po raz pierwszy 1 go stycznia 1793 roku.

Dnia 22 marca.

Król, Królowa, Xiężniczka Adelaida, tudzież kilku Xiążąt i Xiężniczek rodziny panującej, udali się dziś rano do Fontainebleau, zkąd pojutrze wrócą do Paryża.

— Xiążę Joinville dawał 17 b. m. w Tulonie wielki

Sono rain давалъ въ Тулонѣ большой обѣдъ, на коемъ находился Инфантъ Донъ Генрихъ.

— Въ палатѣ депутатовъ происходила сегодня выборы вице-президента, на мѣсто Г. Гебера, назначеннаго великимъ хранителемъ печати. Министерскимъ кандидатомъ былъ Г. Дюпре, а оппозиционнымъ — Г. Мальвилль, бывший помощникъ статсъ-секретаря въ министерство Г. Тьера. После двукратной сомнительной баллотировки, при коей ни одинъ изъ нихъ не получилъ рѣшительнаго перевѣса, наконецъ послѣдній большинствомъ одного только голоса избранъ былъ въ вице-президенты. За симъ, Г. Дювержье-де-Горантъ излагалъ свой проектъ относительно избирательной реформы, по коему начавшіеся пренія, при общемъ вниманіи, которое возбуждаетъ сей предметъ, вѣрно еще не скоро будутъ кончены. Прежде всего предстоитъ рѣшить, должна-ли палата взять этотъ проектъ въ соображеніе или нѣтъ. Палата перовъ, выслушавъ доклады по разнымъ предметамъ, занялась въ своихъ отдѣленіяхъ обсужденіемъ проектовъ постановленій, о капитулѣ Сентъ-Дени и о преподаваніи правовѣдѣнія.

— Членъ палаты депутатовъ г-дъ Делаангль, назначенъ прокуроромъ парижскаго королевскаго суда на мѣсто Г. Гебера.

— Интендантъ двора, графъ Монталиве, опасно боленъ.

— Изъ Тулона, 16 с. м., вышелъ пароходъ *Cassini*, на которомъ находятся: начальствующій флотомъ въ Ла-Платѣ, капитанъ Лепреду и графъ Валевакскій. У канарскихъ острововъ пароходъ сей соединится съ англійскимъ кораблемъ, на которомъ отправленъ въ Ла-Плату лордъ Говденъ.

— Уже нѣсколько дней господствуетъ довольно сильное броженіе въ предметахъ. Въ Среду, въ Сентъ-Антуанскомъ предмѣстіи составились довольно значительныя скопища, и необходимо было прибѣгнуть къ вооруженной силѣ, чтобы разсѣять буйныя толпы.

— Въ *Union Monarchique* пишутъ отъ 20-го числа: „Правительство получило сегодня вечеромъ извѣстіе, что въ Орлеанѣ произошли безпокойства: большая часть приходоу Луарской долины была въ сильномъ волненіи, и угрожала вторженіемъ въ городъ. — Министръ внутреннихъ дѣлъ получилъ депешу съ этимъ извѣстіемъ въ засѣданіи палаты депутатовъ. Военный министръ немедленно двинулъ въ Орлеанъ военное подкрѣпленіе. — Причиной этихъ безпорядковъ была возрастающая дороговизна хлѣба.“

— Толпы крестьянъ изъ прирейнской Баваріи и Пруссіи, побуждаемые голодомъ и нуждою, стараются проникнуть за французскія границы, въ надеждѣ получить тамъ подащеніе. Увѣряютъ, что начальство было вынуждено поставить кавалерійскіе посты на многихъ пунктахъ, именно въ окрестностяхъ Бича (въ Мозельскомъ департаментѣ), подлѣ одного моста, чтобы отгнать это вторженіе новаго рода.

— На дняхъ выйдутъ изъ печати два тома давно ожидаемаго сочиненія Г. Ламартина, *Исторіи Жирондистовъ*. Это уже третье сочиненіе, издаваемое въ настоящее время о французской революціи; сочинители двухъ первыхъ суть: Мишле и Людовикъ Бланкъ.

— Железная дорога изъ Руана въ Гавръ, третьяго дня открыта была для публики. Отправившіеся изъ Парижа въ три четверти седьмаго часа утрома, прибыли въ Гавръ въ часъ по полудни, и отобѣдавъ тамъ, возвратились въ 10½ часовъ въ Парижъ.

— 18-го числа с. м. ночью, произошелъ пожаръ въ Шербургѣ, въ морскомъ магазинѣ; причиненный убытокъ полагаютъ въ 100,000 фр.

23 Марта.

Въ одномъ изъ сегодняшнихъ журналовъ напечатано: „На вчерашнемъ засѣданіи, какъ уже извѣстно, Г. Леонъ Мальвилль, членъ оппозиціи, избранъ вице-президентомъ палаты депутатовъ на мѣсто Г. Герера. Этотъ выборъ, хотя послѣдовалъ по большинству одного голоса, напоминаетъ министерству о предосторожности. Все надѣялись послѣ первой баллотировки увидѣть министерскаго кандидата Г. Дюпре, избраннымъ обыкновеннымъ большинствомъ. Даже Г. Тьеръ такъ сильно былъ въ этомъ убѣжденъ, что подавъ свой голосъ, удалился изъ палаты. Ни Г. Гизо, ни Г. Дюшателъ не думали, чтобы имъ нужно было присутствовать при выборѣ. Между тѣмъ къ общему удивленію оказалось, послѣ первой баллотировки, что Г. Дюпре неизбранъ. На тотъ ли другой не имѣлъ рѣшительнаго большинства, Г. Мальвилль, членъ оппози-

обѣд, на покладѣ окрѣту *Souverain*, на которомъ также находился *Infant Don Henryk*.

— Изба Депутатовъ занималась сіе дзисіаіъ выборемъ новаго Vice-Prezesa, по выісїііи P. Hebert, кторый великимъ печѣтарзѣмъ міанованъ zostal. Kandydatem ministeryalnymъ былъ P. Dupret, oppozycyjnymъ P. Leon de Malleville, былъ Podsekretarz Stanu за министерства P. Thiersa. Po двѣкратнѣмъ waplwiemъ глосованіи, przy кторѣмъ żaden z nich не міалъ stanowczęj większości, ostatni nakoniecъ większością jednego tylko głosu obrany zostalъ Vice-Prezydentem. Następnie z porządku dziennego, P. Duvergier de Hauranne, rozwijał swój wniosekъ względemъ ogólnęmъ zajeciu, jakie ten przedmiotъ obudza, nie takъ rychlо zapewne do końca doprowadzone zostaną. Nasamprzódъ zaś idzie o to, czy wniosekъ ten przez samą Izbę, ma być albo nie wzięty pod rozwagę — Izba Parów, wysłuchawszy na publicznęmъ posiedzeniu sprawozdania w rozmaitychъ przedmiotachъ, udała się do swoich biur, w celu naradzenia się nad projektami do prawa: o kapitule St. Denis i o nauce prawa.

— P. Delangle deputowany, mianowany zostalъ Prokuratoremъ przy sądzie królewskimъ w Paryżu, w miejsce P. Hebert.

— Hr. Montalivet, Intendent listy cywilnej, złożony jest ciężką chorobą.

— Z Tuluzy wypłynął d. 16-go okręt parowy *Cassini* mając na swym pokładzie kapitana Lepredoux, dowódcę floty w La-Plata, i Hr. Walewskiego. Okręt pomieniony połączy się przy wyspach Kanaryjskich z okrętem angielskim, wiozącym Lorda Howden do Stanów La-Plata.

— Już od kilku dni panuje gwałtowne wzburzenie na przedmieściach. We Środę, na przedmieściu św. Antoniego zebrały się tak liczne tłumy, iż potrzeba było nakoniecъ użyć siły zbrojnej dla powściągnięcia buntowniczych kroków.

— W *Union Monarchique* piszą pod d. 20 marca: „Rząd otrzymał dzisiaj wieczoremъ wiadomość, że w Orleanie zaszły niepokojе: większa część gmin Doliny Loarskiej zostawały w gwałtownémъ wzburzeniu i groziły wtargnięciem do miasta. Minister spraw wewnętrznych otrzymał depeszę z tą wiadomością na posiedzeniu w Izbie Deputowanych. Minister wojny wysłał niezwłocznie do Orleanu zbrojne posiłki. Przyczyną tychъ zaburzeń była corazъ wzrastająca drożyzna żywności.“

— Tłumy wieśniaków z Bawaryi Nadreńskiej i z Pruss, pędzone głodem i nędzą, usiłują wkroczyć w granice Francji, w nadziei wyżywienia się tamъ z jałmużny. Zapewniają, że rządъ widział się zmuszonymъ postawić oddziały jazdy na wielu punktachъ, a mianowicie w okolicach Bitsch (w Departamencie Mozelli) u jednego mostu, aby odeprzeć tę napasć nowego rodzaju.

— W tychъ dniachъ mają wyjść na widokъ publiczny dwa tomy od dawna oczekiwanego dzieła P. Lamartina, *Historia Girondystów*. Jestto trzecie dzieło, jakie w tѣj chwili o francuskiej rewolucji wychodzi: dwóch innych autorami są Michelet i Ludwik Blanc.

— Zawczoraj otworzona została droga żelazna z Rouen do Havre. Osoby mieszkające w Paryżu, wyjechały zrana o trzy kwadranse na siódma, stanęły w Havre o 1-ęj, i po spożytymъ obiedzie wróciły do Paryża o 10½.

— W nocy d. 18 b. m. wybuchnąłъ pożarъ w magazynie morskimъ w Szerburgu; szkody obliczone są na 100,000 fr.

Dnia 23 marca.

W jednymъ zъ dzisiejszychъ dziennikówъ czytamy: „Na wczorajszemъ posiedzeniu, jakъ jużъ wiadomo, P. Leon Malleville, członekъ oppozycji, obrany zostalъ Vice-Prezydentemъ Izby Deputowanychъ w miejsce P. Hebert. Wybórъ ten, lubo tylko większością jednego głosu nastąpił, jestъ przestrogą dla ministerstwa, aby się miało na baczności. Każdy spodziewał się, zarazъ przy pierwszymъ głosowaniu, ujrzeć ministeryalnego kandydata, P. Dupret, wybranyгъ zwyczajną większością. Nawet samъ P. Thiers takъ mocno byłъ o tѣmъ przekonany, że zarazъ po danіu swego głosu oddalił się zъ Izby. Ani P. Guizot, ani P. Duchatel nie sądzili, aby warto było znajdować się na wyborze. Tymczasemъ rozwinięto kartki, i o dziwo! P. Dupretъ nie zostałъ obrany. Niktъ nie miałъ stanowczęj większości; P. Malleville, członekъ oppozycji, a Podsekretarzъ Stanu за ministerstwa P. Thiers z d. 1 marca 1840, prawie tyleżъ otrzy-

И въ другихъ журналахъ почти исключительно разсуждаютъ о выборѣ Г. Мальвиля. Въ *Journal des Débats* предостерегаютъ консервативную партію объ опасности, которая ей угрожаетъ; въ *Union Monarchique* полагаютъ, что назначеніе Г. Герера министромъ юстиціи, принятое въ обоихъ центрахъ палаты съ большимъ неудовольствіемъ, весьма много подѣйствовало на вчерашнее избраніе; въ *la Presse* изъ вчерашнихъ выборовъ выводятъ то заключеніе, что министры не должны сопротивляться соображенію проекта Г. Дювержье де Горанъ, не обязавшись пополнить законъ о выборахъ еще во время настоящихъ собраній.

— Въ *Journal des Débats* пишутъ, что въ парижскихъ хлебныхъ магазинахъ находится нынѣ отъ 150-ти до 160-ти тысячъ мѣшковъ муки, которой достаётся на потребление жителей столицы въ продолженіе 80-ти дней, считая по 2,000 мѣшковъ въ день.

24 *Mapma.*

— Въ журналѣ *S. maine* пишутъ, что Королева Христина, со времени прибытія своего въ Парижъ, отличается особенною набожностію; она каждый день слушаетъ обѣдню въ собственномъ дворцѣ и строго соблюдаетъ постъ. Ея Величество не принимаетъ никакихъ визитовъ; одни только Португальскій и Бельгійскій посланники получили до сего времени аудиенцію.

— Третьего дня открыто было, под председательством герцога Деказа, четвертое собрание конгресса народного хозяйства.

— Изъ Алжира получено извѣстiе, что здоровье маршала Бюжо значительно поправилось, а изъ Орана пишутъ, что до 10-го ч. с. м. тамъ ничто не предвѣщало разрыва съ Мароккомъ, однако всѣ мѣры предосторожности приняты, чтобы предупредить нападенiе Абд-эль-Кадера. Арабскiя племена утомлены войною, и это есть лучшее ручательство мира.

Inne także dzienniki zajmują się prawie wyłącznie wyborem P. Malleville. *Journal des Débats* ostrzega stronnictwo konserwacyjne o niebezpieczeństwie, aby nie zostało powoli podkopanem. *Union Monarchique* sądzi, że mianowanie P. Hebert Ministrem sprawiedliwości, przyjęte w obudwóch śródkach Izby w wielkiem niezadowoleniu, wpływało wiele na wczorajszy wybór. *La Presse* ze swęj strony, znajduje we wczorajszych wyborach nowe napomnienie, aby się Ministrowie nie sprzeciwiali rozważeniu projektu P. Duvergier de Hauranne, bez zobowiązania się wrzody uzupełnić prawo wyborcze jeszcze na terazniejszym zgromadzeniu Izby.

— *Journal des Débats* donosi, że na składach w stolicy znajduje się obecnie od 150,000 do 160,000 worów maki, co na wyżywienie mieszkańców wystarczy na dni 80; dzienna bowiem potrzeba wynosi 2,000 worów.

Dnia 24 marca.

— *Semaine* donosi, że Królowa Krystyna, od czasu przybycia do Paryża, poświęca się jedynie obowiązkom religijnym; słuchoa codziennie w pałacu swoim mszy św., tudzież wykonywa najściślej przepisy postu. Przemyt, nie przyjmuje żadnych odwiedzin, i udzieliła dotychczas posłuchanie tylko Posłom: portugalskiemu i belgijskiemu.

— Pod przewodnictwem Xięcia Decazes, otworzone zostało zawczoraj czwarte posiedzenie Kongressu gospodarstwa narodowego.

— Dzisiaj przybył tu O'Connel, w przejeździe do Włoch, gdzie pod łagodniejszym klimatem południowym szukać zamierza, będzie środków do odzyskania zdrowia.

— Otrzymaliśmy wiadomości z Algieru, że zdrowie Marszałka Bugeaud znacznie się polepszyło; z Oranu zaś donoszą, że do 10 b. m. nie zaszło nic takiego, co by groziło zerwaniem pokoju z państwem Marokkańskiem; jakkolwiek przedsięwzięte są wszelkie środki ostrożności, aby się zabezpieczyć od napadu Abd-el Kadera. Plemiona Arabskie są już zbyt znużone wojną, a to jest największą rękojmią pokoju.

А н г л и я

Лондон, 18 Марта.

Королева возвратилась вчера, съ своимъ супругомъ и дѣтьми, съ острова Вайта, въ Букингемскій дворецъ.

— Въ *Times* пишутъ: „Назначеніе Г. де Карне въ одну изъ высшихъ должностей во французскомъ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ довольно важно; это обнаруживаетъ рѣшимость Г. Гизо и французскаго двора продолжать дѣла, которыхъ никакъ не лѣзя согласовать съ сохраненіемъ добраго согласія между Франціею и Англіею. Г. де Карне произнесъ при разныхъ случаяхъ рѣчи, которыя произвели нѣкоторое впечатлѣніе, и въ которыхъ онъ старался доказать, что Франція должна имѣть перевѣсъ во всѣхъ частяхъ Средиземнаго моря, и еще недавно онъ изложилъ свои мысли объ этомъ предметѣ въ одной статьѣ *Revue des Deux-Mondes*. Эти мнѣнія, по случаю которыхъ обнаружилось сначала несогласіе между нимъ и Г. Гизо, открыли ему потомъ двери министерства иностранныхъ дѣлъ.“

— Изъ Дублина пишутъ отъ 2-го Марта: „Все заставляетъ думать, что для общества репилеровъ пробилъ послѣдній часъ. Многія обстоятельства ускорили его уничтоженіе. Первый ударъ былъ нанесенъ ему несогласіемъ между Г. О'Коннелемъ, приверженцемъ миролюбивой и законной агитации, и Г. О'Бриеномъ и другими главами Юной Ирландіи, которые хотѣли рѣшить трудный вопросъ общества репилеровъ употребленіемъ матеріальной силы. Не будучи въ состояніи согласиться касательно способовъ политическаго общественнаго преобразования сей части Соединеннаго Королевства, юная Ирландія разсорила съ Залою примиренія (*Conciliation Hall*), которая оттого лишилась значительной части своей силы и своего вліянія. — Затѣмъ наступилъ голодъ и въ слѣдствіе его страшное бѣдствіе по всей Ирландіи, которой народонаселеніе, въ нынѣшнихъ обстоятельствахъ, и не думаетъ о политическихъ вопросахъ. — Болѣзнь Г. О'Коннеля, приписываемая совершенному истощенію силъ и которая, по всѣмъ вѣроятностямъ, воспрепятствуетъ ему вновь явиться на политическомъ поприщѣ, должна конечно считаться одною изъ главнѣйшихъ причинъ, которыя ускорять уничтоженіе общества репилеровъ. Послѣдній часъ этого общества близокъ: это видно уже изъ того обстоятельства, что денежный сборъ репилеровъ не приноситъ почти ничего. Этотъ сборъ, который часто простирался до нѣсколькихъ сотъ фунтовъ стерлинговъ въ недѣлю, составлялъ на прошедшей недѣлѣ только шесть фунтовъ стерлинговъ.“

19 Марта.

Вчерашнія парламентскія совѣщанія касались предметовъ не имѣющихъ общаго интереса.

— Въ верхней палатѣ билъ относительно займа въ 8 милліоновъ ф. ст. и билъ о вспоможеніи бѣднымъ удостоились королевскаго утвержденія.

— Въ *Standard* сообщаютъ: Извѣстія, получаемыя о бѣдственномъ положеніи Ирландіи, столь ужасны, что мы не можемъ не сообщить объ нихъ нашимъ читателямъ. Въ нѣкоторыхъ округахъ народъ умираетъ массами. Состояніе вещей дошло до той степени, что Ирландія представляеть зрѣлище обильнаго кладбища, и если вѣкоръ не приостановится дальнѣйшая смертность, то она поглотитъ четвертую часть ирландскаго народонаселенія.

Подробности, обнародованныя по сему предмету другими журналами, и даже министерскимъ — *Chronicle*, удостовѣряютъ въ томъ, что напечатанныя въ *Standard* извѣстія не только не увеличены, но даже менѣе ужасны, нежели какова дѣйствительность. Ужасныя бѣдствія, свирѣпствующія въ этой странѣ, по донесеніямъ сихъ журналовъ, возбуждаютъ душевное страданіе; въ незначительномъ мѣстечкѣ Дерраймаши скончалось слишкомъ 400 лицъ; почти такая же смертность господствуетъ и во многихъ другихъ мѣстахъ.

И т а л и я

Римъ, 10 Марта.

На конгрегациі кардиналовъ и монсиньоровъ, должествующей происходить 15-го числа, Его Святѣйшество предполагаетъ обнародовать новое распоряженіе относительно монашескихъ орденовъ, по коему все монахи во всѣхъ монастыряхъ, кои не дали обѣта

А н г л и я

Лондон, 18 марта.

Крѣлова wróciła wczoraj, z małżonkiem i dziećmi swemi z wyspy Wight do pałacu Buckingham.

— W *Times* piszą: Mianowanie P. de Carné na jeden z wyższych obowiązków w francuzkiem ministerstwie spraw zagranicznych, jest nader ważnym wypadkiem; gdyż wyswieca mocne postanowienie P. Guizota i dworu francuzkiego, prowadzić dalej interesa, których w żaden sposób nie można pogodzić z zachowaniem dobrego porozumienia między Francją i Anglią. P. de Carné miał z różnych okoliczności mowy, które sprawiły niejaki wrażenie i w których starał się dowieść, że Francya powinna mieć przewagę we wszystkich częściach morza Śródziemnego, i jeszcze niedawno myśli swoje w tymże przedmiocie wyłożył w jednym artykule dziennika *Revue des Deux-Mondes*. Zdania te, z powodu których wynikło zrazu nieporozumienie między nim a P. Guizotem, utworowały mu teraz wstęp do ministerstwa spraw zagranicznych.“

— Piszą z Dublina pod d 2 marca: Wszystko zdaje się wrożyć, że dla związku Repealistów wybiła już ostatnia godzina; wiele okoliczności przyczyniło się do jego rozwiązania. Najpierwszy cios zadało mu nieporozumienie, zaśle między O'Connelem, stronnikiem spokojnej i prawnej agitaacji, a P. O'Brien, tudzież innymi naczelnikami *Młodej Irlandyi*, którzy chcieli rozwiązać trudne zagadnienie stronnictwa Repealistów użyciem siły materjalnej. Gdy zaś nie mogli porozumieć się względem sposobów politycznego i społecznego przekształcenia tej części połączonego królestwa, Młoda Irlandya poróżniła się z *Izbą Pojednania* (*Conciliation-Hall*), która przez to utraciła znaczną część swojej siły i swojego wpływu. Wkrótce potem nastąpił głód, i w skutek tej klęski okropna nędza dotknęła całą Irlandyę, której ludność, w obecnych okolicznościach, nie myśli bynajmniej o rozwiązaniu politycznych zagadnień. Choroba O'Connella, którą przypisują zupełnemu wycieńczeniu sił, a która, podług wszelkiego prawdopodobieństwa, nie dozwoli mu ukazać się na nowo w politycznych szrankach, powinna uważać się za jedną z najgłówniejszych przyczyn, które przyspieszą rozwiązanie dogorywającego związku Repealistów. Za oznakę blizkiego jego rozprzężenia, można uważać i to, że składka pieniężna Repealistów nie już prawie nie przynosi. Składka ta, która nieraz dochodziła do kilkuset funtów szterlingów na tydzień, wynosiła zeszłego tygodnia zaledwie sześć funtów szterlingów.

Dnia 19 marca.

Wczorajsze narady Parlamentu dotyczyły mało przedmiotów ogólnego interesu.

— W Izbie Parów bil względem pożyczki 8 mil. f. szt. i bil wsparcia ubogich otrzymały sankcyę królewską.

— W *Standard* czytamy: Wiadomości, jakie odbieramy o okropnym stanie Irlandyi, są tak przerażające, że nie możemy się wstrzymać od ich ogłoszenia. W kilku powiatach ludność umiera massami. Stan rzeczy doszedł do tego stopnia, że Irlandya przedstawia widok obszernej cmentarza, który, jeżeli teraźniejszy postępek śmiertelności nie zostanie bezzwłocznie wstrzymany, skończy się pochłonięciem czwartej części ludności irlandzkiej.

Sądząc po szczegółach, jakie w tym przedmiocie ogłaszają inne dzienniki Londyńskie, a nawet ministerjalny dziennik *Morning Chronicle*, wiadomości przez *Standard* udzielone nie tylko nie są przesadzone, ale nawet mniej straszne niż rzeczywistość. Okropności, jakie opowiadają wszystkie te dzienniki o stanie tego kraju, wzniecają najgłębszą i najsprawiedliwszą boleść. W małym miasteczku Derrymacash, umarło przeszło 400 osób z głodu; ten sam prawie stosunek panuje w wielu innych miejscach.

W ł o c ł y

Rzym, 10 marca.

Na kongregacyi Kardynałów i Monsignorów, mającej się odbyć dnia 15 b. m., Ojciec św. ogłosić ma nowe rozporządzenie dla Zakonów, według którego wszyscy Zakonnicy, we wszystkich jakichbądź klasztorach, którzy nie uczynili ślubów życia wspólnego (*Votum de vita communi*),

общежитія (*Votum de vita Communi*), должны или тотчас дать оный, или оставить монастырь и лишиться права пользоваться его преимуществами. Эти обы- ты, строго соблюдаемые Иезуитскимъ Орденемъ, за- ключаются въ томъ, что обязанный оными не можетъ имѣть никакой денежной собственности, но все дохо- ды, какъ напр. за совершение обрядовъ и проч., будутъ поступать непосредственно въ казну монастыря, за- вѣдываемую настоятелемъ ордена, который на счетъ оной долженъ удовлетворять всемъ нуждамъ монаховъ. Меж- ду тѣмъ донынѣ во всѣхъ монастыряхъ находится мно- жество такихъ монаховъ, кои не дали подобныхъ обѣ- товъ, и кои за тѣмъ, пользуясь квартирою и столомъ монастыря, только покупаютъ платье сами для себя, остальными же своими доходами распоряжаются про- извольно. По дальнѣйшему содержанию сего новаго устава, богатѣйшіе монастыри, остающимися деньга- ми, будутъ поддерживать отнынѣ бѣднѣйшіе монасты- ри, а имѣющие быть и за тѣмъ остатки, будутъ упо- требляемы для другихъ цѣлей общаго блага.

— Бдительностью начальствъ открыли здѣсь, въ Ри- мѣ, слѣды опаснаго заговора. Въ слѣдствіе тайныхъ уведомленій объ этомъ анконскихъ начальствъ, тамъ немедленно произвели неожиданные домовые обыски у нѣкоторыхъ подозрительныхъ людей, и захватили меж- ду найденными у нихъ бумагами переписку съ заго- ворщиками, находящимися въ Римѣ. Эта корреспонденція прислана сюда съ эстафетою, послѣ чего здѣсь арестовали трехъ доминиканцевъ изъ монастыря дела Минерва и пятерыхъ недавно прибывшихъ сюда ино- странцевъ (не Италіянцевъ). Въ Анконѣ былъ аре- стованъ весь клубъ, состоящий изъ нѣсколькихъ доми- никанцевъ, кармелитовъ и свѣтскихъ особъ. Нѣтъ сомнѣнія, что съ этимъ заговоромъ находились въ связи безпокойства, возбужденныя въ Чезенѣ, Ферра- рѣ и Равеннѣ, и подавленные сильнымъ и немедлен- нымъ вмѣтательствомъ гражданъ, которые вооружи- лись безъ предварительнаго приглашенія. Только чернь, собиравшая деньгами, приняла участіе въ этомъ без- порядкѣ. Равеннскій пролегатъ, Монсиниоръ Бофон- ди написалъ, 24-го Февраля, прокламацію, въ кото- рой благодаритъ гражданъ города за дѣятельное усер- діе, съ какимъ они, по собственному побужденію, раз- сѣяли толпу, отняли захваченный ею хлѣбъ (кото- рый правительство приказало привезти изъ предуго- трительности), и возстановили спокойствіе. Управле- ніе дѣлами при такихъ обстоятельствахъ можетъ быть затруднительнымъ для многихъ, но не для такого мужа, каковъ Пій IX, который продолжаетъ исполнять вы- сокую задачу своей жизни съ мудростію, силою и не- поколебимою настойчивостію, и котораго великія пра- вительственныя дарованія тѣмъ явственнѣе высказы- ваются въ побѣдоносной борьбѣ съ такими препят- ствіями.

— Въ *Courrier Francais* пишутъ, что Его Святѣ- шество Папа хочетъ назначить легатомъ въ Китай извѣстнаго ориенталиста священника Сальви, который будетъ имѣть пребываніе въ Макао.

11 Марта.

Третьяго дня вечеромъ, прибылъ сюда, изъ Неа- поля, принцъ Оскаръ Шведскій, съ многочисленною свитою, подъ именемъ графа Таллгарна, и пробу- деть 8 дней въ Римѣ.

— Изъ Неаполя сообщаютъ, что цынтинія сыран и холодная зима, породила тамъ много болѣзней, по- хищающихъ множество жителей.

— Въ области Кампаніи до того умножилось число волковъ, что правительство назначило награду за ихъ истребленіе.

Неаполь, 6 Марта.

Сегодня утромъ получено изъ Палермо донесе- ніе, что наслѣдникъ Баварскаго престола выѣхалъ от- туда 3 числа въ Мессину, откуда отправится въ Грецію.

— Въ честь Г. Коблена баронъ Ротшильдъ давалъ здѣсь пиръ, на которомъ находились также Шведскій принцъ Оскаръ.

— Въ письмахъ изъ Неаполя, уведомляютъ, что принцъ Капуанскій помирился съ Королемъ, своимъ братомъ. Супруга принца (миссъ Пенелопа Смитъ) получила титулъ герцогини-Маскали въ Сициліи, и право находиться при дворѣ. Принцъ будетъ полу- чать содержанія по 60 000 дукатовъ въ годъ, и сверхъ того, за прошедшее время, выдано ему будетъ 150,000.

маю либо же натychmiastъ выполнить, либо, класzторъ opuścić i używane w nim prerogatywy utracić. Słuby te (w Zako- nie tylko Jezuitów powszechnie dopełniane), zależą na tém, iż obowiązany niemi, nie może posiadać żadnej własności pieniężnej, ale wszystkie tego rodzaju dochody, jak np. za msze i t. p. przechodzą mają bezpośrednio do kassy zawiadywanej przez Zwierzchnika Zakonu, który z nię wszystkie potrzeby zakonników opatrywać powinien. Tymczasem, we wszystkich klasztorach znajduje się dotąd mnóstwo Xieży, którzy takich słubów nie złożyli, i któ- rzy mając zapewnione sobie mieszkanie i stół kosztowny klasz- toru, suknie tylko sami sobie sprawiają, a zaś reszta do- chodów swoich rozrządzają dowolnie. Według dalszego brzmienia tej nowej ustawy, bogatsze klasztory, zbywają- cemi od potrzeb swych funduszami, przechodząc będą na przyszłość w pomoc uboższym, a okazujące się jeszcze przewyżki, mają być następnie użyte na inne cele publicz- nego dobra.

— Dzięki czujności władz, odkryto tu, w Rzymie, ślady niebezpiecznego spisku. W skutek tajemnych ostrzeżeń zwierzchności Ankońskiej, przejrano w tém mieście nie- spodzianie mieszkania kilku podejrzanych osób, i znalezio- no, między zabranemi u nich papierami, korespondencyą ze spiskowcami znajdującymi się w Rzymie. Gdy ta kor- respondencya została tu nadesłana przez sztafetę, areszto- wano natychmiast trzech dominikanów z klasztoru Della Minerva i pięciu niedawno tu przybyłych cudzoziemców (nie Włochów). W Ankonie aresztowano cały klub, skła- dający się z kilku dominikanów, karmelitów i świeckich osób. Niema żadnej wątpliwości, że z tym spiskiem mia- ły styczność niepokoje, które zaszły w Cesenna, Ferrarze i Rawennie, a które zostały przytłumione niezwłócznie i energicznem wdaniem się samych obywateli, którzy wzię- li się do broni bez żadnego od rządu wezwania. Samo- tylko pospólstwo, uwiedzione pieniędzmi, miało udział w tych zaburzeniach. Prolegat Raweński, Monsignor Bo- fondi, napisał 24 lutego odezwę, w której dziękuje mieszk- nikom miasta za czynną gorliwość, z jaką, z własnych pobudek, rozproszyli bandę wicherzycieli, odebrali na po- wrót zabraną przez nią zboże (które rząd kazał był spro- runek spraw, wśród takich okoliczności, może być nader kło- potliwym dla wielu innych osób, ale nie dla męża jakim jest Pius IX, który przywodzi do skutku wysokie zagad- nienie swojego żywota z mądrością, mocą i niezachwianą stałością, i którego wielkie administracyjne talenta tém świetniiej jeszcze jasnieją w zwyciężkiej walce z licznymi trudnościami.

— *Kurier francuzki* donosi, że Ojciec św. ma zamiar mianować swoim legatem w Chinach sławnego orientali- stę Xieźda Salvi, który w Makao mieszkać będzie.

Dnia 11 marca.

Zawczoraj wieczorem zjechał tu z Neapolu Xieź Oskar Szwedzki, z licznym orszakiem. Xieź przyjął nazwę Hr. Tallgaru i ma ośm dni w Rzymie zabawić.

— W Kampanii Rzymskiej tyle się rozmnożyło wilków, że rząd za ich wytępienie wyznaczył nagrody.

— Donoszą z Neapolu, że tegoroczna ostra i wilgotna zima zrodziła wiele chorób, na które mnóstwo osób umiera.

Neapol, 6 marca.

Dzisiaj rano nadeszła wiadomość z Palermo, że na- stępca tronu Bawarski wyjechał 3 b. m. do Messyny, zkąd miał się udać prosto do Grecyi.

— Dla P. Cobden dawał tu Baron Rothschild ucztę, na której znajdował się także Królewicz Szwedzki, Xieź Oskar.

— Według listów z Neapolu, Xieź Kapui miał się zu- pełnie pojednać z Królem, swoim bratem. Małżonka Xie- cia (Miss Penelopa Smith), otrzymuje tytuł Xieźny Ma- scali, w Sycylii, i prawo znajdowania się u dworu. Xieź pobierać będzie rocznie uposażenie 60 000 dukatów, i przy- tém za zaległość dostanie 150,000. Jego synowie, jako Xieźta będą mieli rocznie po 6,000 ducati, a córki 30,000

Сыновья его, по званію принцевъ, будутъ получать по 6,000 дукати въ годъ, а дочери по 30,000 въ приданое. Въ Мадридъ отправленъ уже придворный чиновникъ для перевезенія оттуда принца.

Венеція, 4 Марта.

Нѣсколько уже дней пребываетъ здѣсь Владыка Черногорцевъ; вчера онъ обѣдалъ съ семействомъ Вице-Короля.

— Употребленіе сѣрнаго эспра въ болѣзняхъ, представило здѣсь нѣсколько примѣчательныхъ явленій. 26-го числа м. м., жена одного ремесленника, вслѣдствіе простуды, подверглась сильной колики. Призванный лекаръ нашелъ болѣзнь въ ужасномъ положеніи; послѣ употребленія нѣсколькихъ средствъ, оказавшихся бесполезными, лекаръ прибѣгнулъ къ употребленію эспра, дѣйствія коего тотчасъ обнаружилась въ чертахъ сей женщины, которая черезъ четыре минуты была совершенно здорова. Вчера то же лекарство дано было одной 50-лѣтней женщиной, нервнаго сложенія, страдавшей двѣ недѣли нервною, ревматическою, весьма сильною болѣзью, дѣйствовавшего на нервы верхней челюсти, лба и висковъ. Всѣ извѣстные въ медицинѣ средства были безуспѣшны, и только употребленіе эспра положило конецъ симъ страданіямъ, и больная почувствовала себя здоровою.

Испанія.

Мадридъ, 12 Марта.

Вчера носились слухи о новомъ министерскомъ переломѣ; говорятъ, что Г. Пачеко, Саламанка, Лузувиага (пріятель г-на Олозаги) и ген. Серрано будутъ въ составъ новаго кабинета. Сегодня слухи эти еще не подтвердились.

— По полученной сегодня депешѣ, 150 карлистовъ, подъ начальствомъ извѣстнаго Тристани, вторглись 7 числа утромъ въ мануфактурный городъ Тарраса, но послѣ усиленнаго сопротивленія были оттуда вытѣснены. Тристани, занявъ городъ, призвалъ къ себѣ алькада (бургомистра) и объявилъ ему, что онъ не намеренъ смѣнять мѣстныхъ начальниковъ, но требуетъ, чтобы они признали его Королемъ.

— Въ *Ерано* пишутъ отъ 14-го Марта: мы получили изъ Алжира, отъ 5-го м. м., чрезвычайно важныя извѣстія касательно проектовъ Карлистовъ. Тамъ, какъ и повсюду, находится Карлистскіе эмигранты; они приходятъ въ движеніе и готовятся вступить въ Испанію. Опасность очевидна: правительство и Кортесы должны предупредить возможность новой междоусобной войны. Въ Оранѣ, пишутъ намъ, задержали значительное число Карлистовъ въ то мгновеніе, когда они занимались нагруженіемъ на суда ящиковъ съ ружьями и военными припасами, которые должны были выгружены на Торре-Вихасекомъ берегу; эти ящики были расположены попарно такъ, чтобы ихъ удобно могли нести выючныя животныя. — Въ Алжирѣ арестовали, 4-го числа, начальника войскъ Кабреры, Дона Франциска Макараля, который былъ въ перепискѣ съ своими старыми начальниками; увѣряютъ, что онъ послалъ въ Испанію болѣе тысячи солдатъ. Макараль былъ арестованъ въ своемъ домѣ полицейскимъ комиссаромъ, который отвезъ его въ Тулонъ, откуда онъ будетъ отправленъ въ Ліонъ. Кажется также, что одна Испанская дама, живущая въ Алжирѣ, занимается наборомъ солдатъ, служившихъ въ иностранномъ легіонѣ, и Карлистовъ арміи Кабреры, которые, вступивъ во Францію, отправились искать занятій въ Алжирѣ. — Въ алжирскихъ газетахъ по 10-е Марта ничего не пишутъ обо всѣхъ этихъ извѣстіяхъ.

Греція.

Афины, 14 Марта.

Вчера вечеромъ, прибылъ въ Пирей Баварскій наследный принцъ. Король былъ очень обрадованъ его пріѣздомъ.

— По поводу усиленія турецкихъ гарнизоновъ по границѣ Греціи, всѣ находящіеся въ отпуску войска призваны на службу.

— Грецеское правительство не ожидало истеченія 30 дней, срока назначеннаго въ Турецкой нотѣ, но нѣсколько уже тому дней предложило Портѣ, отправить другъ къ другу чрезвычайныхъ посланниковъ, для устраненія возникшихъ недоразумѣній, съ тѣмъ однако, чтобы Турецкій посланникъ былъ родомъ Турокъ, но отнюдь не Грекъ и не отступникъ.

pasagu. Выслано урѣдника дворского до Мадты, который Хіеца до Неаполіу прывіезіе.

Венеція, 4 марта.

Владыка Черногорца бави ту од kilku dni; wczoraj obiadował z rodziną Wice-Króla.

— Ужесте етеру сиарчаного в чоробахъ представило ту kilka interessujących zjawisk. Dnia 2 b. m. żona jednego rzemieślnika, w skutku przeziębienia dostała kolki gwałtownej. Wezwano lekarza, który znalazł chorą w okropnym stanie; po użyciu kilku środków, które okazały się bezskutecznymi, lekarz użył eteru, działanie jego objawiło się natychmiast w rysach tej niewiasty, która w cztery minuty została zupełnie udzrowioną. Wczoraj też samo lekarstwo użyte, zostało dla jednej 50 letniej kobiety, temperamentu nerwowego, cierpiącej od 12 dni ból reumatyczny, bardzo dokuczliwy, który działał na nerwy górnej szczęki, czoła, i skroni. Wszelkie wiadome w sztuce lekarskiej środki były bezskuteczne, aż dopiero użycie eteru положило конецъ tym cierpieniom, i chora uczuła się pozbawioną wszelkich boleści.

Hiszpania.

Madryt, 12 marca.

— Wczoraj krążyła pogłoska o nowym przesileniu Ministerjalnem, mówiono, że PP. Pacheco, Salamanca, Luzuviaga (serdeczny przyjaciel P. Olozagi) i Jenerał Serrano utworzyć mają nowy gabinet. Dzisiaj, pogłoska ta jeszcze się nie sprawdza.

— Według depeszy wczoraj nadesłanej, 150 Karlistów, pod dowództwem znanego Trystany, wkroczyło 7-go rano do miasta fabrycznego Tarrasa, skąd po silnym oporze wyparowani zostali. Tristany, zajmując miasto powołał do siebie alkada (burmistrza), któremu oświadczył, że nie ma zamiaru zmieniać władz miejscowych, ale żąda tylko, aby jego Króla, Karola VI, uznali swoim monarchą.

— W *Espanol* piszą pod d. 14 marca: Otrzymałmy z Algieru pod dniem 5 teraż. miesiąca nadzwyczaj ważne wiadomości o zamiarach Karlistów. Tam jak i wszędzie, znajdują się wychodźcy karlistowscy, którzy teraz zaczynają się ruszać i gotują się do wkroczenia do Hiszpanii. Niebezpieczeństwo jest oczewiste: rząd i Kortezy powinny zapobiedz wznowieniu się wojny domowej. W Oranie, piszą nam, zatrzymano znaczną ilość Karlistów w tej właśnie chwili, kiedy zajęci byli ładowaniem na okręty paków z bronią i amunicją, które miano wyładować przy Torre-Vijas; paki te ułóżne były po parze, tak, aby wygodnie nieść je mogły bydlęta jukowe. W Algierze ujęto 4 marca, naczelnika wojsk Kabrery, Don Franciszka Macarallę, który zostawał w listownych stosunkach ze swymi dawnymi dowódcami; zapewniają, że ten wyprawił do Hiszpanii więcej niż tysiąc żołnierzy. Macaralla był aresztowany w swoim domu przez urzędnika policyi, który odwiózł go do Tulonu, skąd zostanie przewieziony do Lugduun. Zdaje się także, że pewna dama hiszpańska, mieszkająca w Algierze, trudni się zaciąganiem żołnierzy, którzy służyli w półku cudzoziemskim, jako też Karlistów armii Kabrery, którzy schroniwszy się do Francji, udali się potem do Algieru w celu szukania zajęcia dla siebie. W Gazetach Algierskich, do 10 marca, nie zgola nie piszą o tych wszystkich wiadomościach.

Греція.

Афины, 14 марта.

Wczoraj wieczorem, przybył do Pireus następca tronu Bawarski. Król powitał brata jak najczulej.

— W skutku wzmocnienia załóg tureckich przy granicach greckich, powołano jak najspieszniej wszystkich urlopowanych.

— Rząd grecki nie oczekiwał na upłynienie 30 dni, jako terminu w nocie tureckiej wyznaczonego, ale już przed kilku dniami zaproponował Porcie, aby oba mocarstwa wysłały do siebie wzajemnie Posłów nadzwyczajnych, poczem zasze spory będą natychmiast załatwione. Waruje sobie jednak gabinet Ateński, aby Poseł ten był Turkem, nie zaś Grekiem albo renegatem.

— Изъ Анконы пишутъ отъ 12-го Марта: „Съ послѣднею почтою изъ Аѳинъ, отъ 7-го н. м., получили извѣстіе, что 3 го числа прибылъ въ Пирей Турецкій пароходъ съ депешами изъ Константинополя къ греческому правительству. Онъ состоитъ (какъ уже было сообщено) изъ ноты Али-Эфенди къ греческому министру иностранныхъ дѣлъ, и изъ письма Султана къ греческому Королю. Объ этихъ обоихъ документахъ уже есть намѣтки въ греческомъ монитерѣ, и судя по выраженіямъ министерской газеты, греческое правительство не видитъ въ извѣстныхъ словахъ, сказанныхъ Королемъ Г. Мусурусу, никакого оскорбленія, считая ихъ простымъ упрекомъ. Обративъ вниманіе на духъ, господствующій между Греками, можно сказать, что турецкое требованіе подвергается опасности не только спокойствію востока, но даже всеобщій миръ, и непонятно, какъ Порты могла прійти въ такое заблужденіе въ своихъ претензіяхъ. Къ этому присоединяется, кажется, еще одно замѣчательное обстоятельство, которое придаетъ всему спору о дѣлѣ касательно паспорта Каратасса почти баснословный оттѣнокъ. Говорятъ, что Каратассо не принималъ ни какого участія въ экспедиціи въ Македонію, въ которой его обвиняютъ въ Константинополѣ, но побуждаемый тщеславіемъ или другими причинами не опровергъ обвиненія, и претерпѣлъ назначенное ему наказаніе. — На дняхъ ожидали прибытія австрійскаго посланника, Г. фонъ Прокеша.

— Софоклова Антигона съ хорами Мендельсона, будетъ, по сообщенію греческихъ газетъ, вскорѣ представлена на сценѣ въ Аѳинахъ. И такъ, это превосходнѣйшее твореніе аѳинскаго театра, въ родномъ его городѣ, будетъ возобновлено спустя 20-ть столѣтій.

ТУРЦІЯ.

Во Франкфуртской газетѣ сообщаютъ слѣдующее частное письмо изъ Константинополя отъ 4 Марта: Турецко-Греческій споръ не только не приходитъ къ концу, напротивъ того усиливается съ каждымъ днемъ и возбуждаетъ большія опасенія касательно будущихъ отношеній двухъ правительствъ. Французскій посолъ не могъ побудить своихъ товарищей къ раздѣленію своего мнѣнія, и вліяніе его на Диванъ также не имѣло отчасти успѣха. По мнѣнію посла, письмо, написанное Королемъ Оттономъ къ Султану, должно значительно измѣнить требованія правительства и уменьшить его жалобы до того, что примиреніе уже будетъ легко. Въ этомъ смыслѣ говорилъ французскій посолъ Дивану и своимъ товарищамъ; какъ ему кажется, греческое правительство приняло этимъ поступкомъ своимъ хорошее благоприятное положеніе; если Порты не обратитъ на это никакого вниманія, и будетъ настаивать на прерваніи сношеній съ греческимъ правительствомъ, на ней будетъ лежать вся отвѣтственность. Эти слова произвели сначала нѣкоторое впечатлѣніе на Диванъ, но преувеличенное чувствованіе униженнаго достоинства и пристрастіе, которому Турція всегда предается когда идетъ дѣло о Греціи, вскорѣ снова возбудили въ министерствѣ желаніе разрыва. Посолъ продолжительныхъ совѣщаній и многочисленныхъ собраній совѣта, Диванъ принялъ наконецъ окончательное, безвозвратное рѣшеніе касательно этого печальнаго спора. Султанъ будетъ отвѣчать на письмо Короля Оттона, но въ то же время уведомятъ Г. Колетти вторымъ ультиматумомъ, что если греческое правительство не согласится на требованіе прежде того Портою посѣщеніе ея представителя въ Аѳинахъ, отъѣздъ послѣднего будетъ почитаемъ окончательнымъ, и греческій посланникъ въ Константинополѣ, Г. Аргиропуло, долженъ будетъ удалиться въ продолженіе мѣсяца. — Таково содержаніе ультиматума, который будетъ посланъ въ Аѳины. Вчера министръ иностранныхъ дѣлъ официально сообщилъ его греческому представителю и министрамъ пяти великихъ державъ. Это рѣшеніе Порты представляетъ аѳинскій кабинетъ и его приверженцевъ въ критическое положеніе, но, по всемъ вѣроятностямъ, они не подчинятся требованіямъ Порты, и судя по всему, должно опасаться какого либо несприятнаго послѣдствія.

— Z Ankony piszą pod d. 12 marca: „Ostatnią pocztą z Aten, pod d. 7 b. m., otrzymano wiadomość, że 3 marca zawiął do Pireum parostatek turecki, wiozący depesze z Konstantynopola do rządu greckiego. Depesze te, jak już wiadomo, składają się z noty Ali-Efendego do Ministra greckiego spraw zagranicznych i z listu Sultana do Monarchy Greckiej. O tych obudwóch dokumentach znajduje się już wzmianka w Monitorze Greckim, i sądząc z wyrażen tej gazety, rząd grecki nie widzi w wiadomych słowach, wyrzeczonych przez Króla do P. Mussurus, żadnej obrazy, i uważa je za prostą wymówkę. Jeśli zwrócimy uwagę na duch, panujący między Grekami, można powiedzieć, że domaganie się tureckie naraża na niebezpieczeństwo nie tylko spokojność Wschodu, ale też pokój powszechny, i trudno pojąć, jak Porta mogła dopuścić się takiego błędu w swoich roszczeniach. Do tego łączy się jeszcze, jak się zdaje, inna ważna okoliczność, która całemu sporowi w kwestyi tyczącej się paszportu Karatassa, nadaje prawie bajeczną barwę. Powiadają, że Karatasso nie miał żadnego udziału w wyprawie do Macedonii, o którą go obwiniają w Konstantynopolu, ale pobudzany dumą lub też innemi przyczynami, nie usprawiedliwił się z czynionych sobie zarzutów i poddał się naznaczonej karze. W tych dniach oczekiwano przybycia Posła austriackiego, P. von Prokesch.

— Antygona Sofoklesa z chórami Mendelzona, będzie podług doniesienia pism greckich, wkrótce na scenie w Atenach przedstawiana. Tak więc to arcydzieło starożytnego teatru Ateńskiego, wróci po przeszło 2,000 latach do rodzinnego gniazda.

ТУРЦЫЯ.

W Journal de Francfort umieszczono następujący prywatny list z Konstantynopola pod d. 4 marca: „Turecko-grecki spór nietylko nie zbliża się do końca, ale przeciwnie coraz się hardziej wikła i obudza wielką niepokojność względem przyszłych stosunków między obudwoma rządami. Posel francuzki nie mógł skłonić swoich towarzyszy do przychylenia się do jego zdania, i wpływ jego na Dywan nie wydał też spodziewanego skutku. Podług zdania Posła, list Króla Ottona do Sultana powinien być znacznie złagodzić wymagania rządu tureckiego, jako też zmniejszyć jego skargi do tego stopnia, iż pojednanie nie byłoby już zgola trudnem. W tym duchu mówił Posel francuzki do Dywanu i swoich kolegów. Zdaniem jego, rząd grecki postawił się przez ten krok w dobrym i korzystnym położeniu, i jeśli Porta nie zwróci na to żadnej uwagi, ale obstawać będzie za zerwaniem stosunków z rządem greckim, natenczas na nią samą spadnie cała odpowiedzialność. Słowa te zrazu sprawiły wrażenie na Dywanie, ale wygórowane uczucie ponizonej godności i namiętna drażliwość, jaką zwykle się powoduje Turcyja, ilekroć rzecze idzie o Grecyja, znowu obudziły w Ministrach żywą chęć otwartego zerwania. Podługich konferencyach i licznych zgromadzeniach się rady, Dywan powziął nareście ostateczne, niecofniome postanowienie względem tego smutnego sporu. Sultán odpowie na list Króla Ottona, ale obok tego zawiadomią P. Koletti, przez drugie ultimatum, że jeśli rząd grecki nie przystanie na żądane uprzednio przez Portę odwiedzenie jej Reprezentanta w Atenach, odjazd ostatniego będzie się uważał za stanowczy, a Posel grecki w Konstantynopolu, P. Argiropulo, będzie musiał opuścić stolicę w przeciągu miesiaca. Oto jest treść ultimatum, które będzie posłane do Aten. Wczoraj Minister spraw zagranicznych urzędowie doręczył je greckiemu Reprezentantowi, jako też Ministrom pięciu wielkich mocarstw. Ten krok Porty stawi gabinet Ateński i jego stronników w nader krytycznem położeniu podług wszelkiego prawdopodobieństwa, Grecy nie usłuchają żądań Porty, i sądząc ze wszystkiego, należy się obawiać nieprzyjemnych następstw.“